

No bude to trochu nelogicky-kynologický čtení, ale to v souvislosti s Tali asi nebude nic překvapivého. U ní se žádná logika čekat nedá ☐ .

Zatímco s Rumíčkem mě - tak jako ostatní normální pejskaře potěší vždycky něco, co se mu vyloženě povede, tak s Tali mě kolikrát potěší i to, co se jí nepovede. ☐ .

A teď nemám na mysli, že se jí nepovede např. sežrat nějakéj humáč, i když i to by mě mělo potěšit....Leč na to zpravidla není prostor, páč se spíš vždycky jako nas....štvu, že jo, že po tom vůbec šla.

Těma nepovedeninama mám na mysli něco úplně jinýho. Něco, co třeba předvedla teď nedávno, když jsme večer přijeli z chalupy. Uplacírovali jsme auto před domem, na konci bloku. Je tu taková malá „křižovatička“ kde se sbíhají výjezdy z parkovišť a která pak teda jednou stranou ústí i do normální silnice už. Vystoupili jsme a protože jsem viděla, že kousek od nás, přes parkují páníčci od vižly Lary, která Tali miluje, byla jsem ve střehu, aby to Tali po vyskočení z kufru nestrhlo k tomu, že přeběhne z chodníku k nim . Protože Lara se tam na vodítku zmítala, jen nás s Brtníkem uviděla. Tali vyskočila z kufru a šla prozkoumat přilehlej trávník. Zdůraznila jsem jí, že „TADY budeš“ ale ona k mojí radosti hodila na Laru ramenem a nějak její zmítání neprožívala. „Faajn, seš výborná!“, říkala jsem si v duchu . A to už se k nám na protějším chodníku šmrdolily Andulka a Pegča, dvě frbulky ze sousedství.

A - to už to taky Tali neustála. Má pro ně totiž velkou slabost. Hlavně pro Pegču, která se s ní nemaže a neohroženě jí sdělí, co si myslí o takovýh hovádku, jako je Tali. A to jí podle mě právě baví. Poskakuje kolem ní a má mí z ní další názory na svou flekatou osobu. Takže teď, když holky zblejskla, udělala jako vždycky, když se v ní vzednou emoce, houpacího koníka a vyrazila za nima. Dala jsem se do pohybu současně s ní a houkla na ní :„TÁLYJEE! VOKAMŽITĚ ZPÁTKY, CO TO MÁ ZNAMENAT??“ A zatímco dřív, by po krátkým pozdravení s holkama, který by vzala pouze jako záminku, měla okamžitě tendence vypálit někam do kšá - což by mohlo být k popelnicím, nebo kamkoliv jinam, tak teď se zarazila, stihla se s holkama pozdravit a pak už disciplinovaně počkala, až na ní dopadne ruka zákona, neboli moje ☐ . Čapla jsem jí za obojek a zopakovala jí svůj důraznej dotaz na to, co to jako mělo znamenat. A světe div se, zatímco dřív by se na mě ani nepodívala, natož aby vzala na vědomí, že něco bylo špatně, tak teď potěšila mou duši tím, že se na mě omluvně podívala, vědoma si toho, že přestřelila. Dodala jsem, že se teda fakt zlobim, že tohle se nedělá, že je

ostuda, vošklivá Douchová jedna ☐ . Věta: „Tak a teď se zlobím“ a k tomu navazující proslovy o ostudě apod. už pro ni značí to, že mě teda opravdu zklamala. A k mojí velké radosti už to i právě vnímá. A dokonce to vnímá jinak, než když na ní hudruju a jsem našťvaná klasicky. Je hezky vidět, že jí to v tý makovici šrotuje a že jí řekněme záleží, nebo jí není lhostejno to, že jest mnou považována za padoucha. Neříkám to nějak důrazně, velitelsky, ale ... jak to popsat - tak jako byste to třeba řekli rozumnému dítěti. Aby pochopilo, že když takovou věc udělá, není to „jen“ o průseru, ale taky o tom, že vás to zklamalo, páč máte za to, že ono takový věci nedělá, protože je rozumný. Tali sice rozumná nejní, to víme, ale..... je pro mě skvělý, že jí tenhle druh normální komunikace něco sdělí tak, aby to v ní pracovalo. Protože pak se dobrovolně chová jinak.

Dřív bych jí musela cvaknout na vodítko a už jí nepustit, neb by to znamenalo, že bude mít choutky na nějakéj vejletík. Teď jsem jen pustila obojek, za který jsem jí držela a ona spořádaně se mnou přešla zpátky k autu a tam si sedla na okraj chodníku ☐ . A čučela, ne provinile, ale jako když jí to samotnou mrzí. Ne nebojte, nepolidšťuju, aspoň doufám teda ☐ , jsem toho daleka, ale ! Jednak nevím, jak to líp popsat a zároveň víme, že psi nejsou bez-emoční roboti, vnímají a reagují v mnohem větším rozsahu, než jsme si kdy představovali. Tedy ti psi, kteří s námi žijí. Doopravdy žijí. Tali donedávna nežila s nikým, ba dokonce ani s náma ne ☐ ☐ . Ale teď, po tý dlouhý době je občas vidět, že z ní ten pes, tak jak ho znám já, vykukuje. A to mi dělá velkou radost, i když tomu předchází třeba to, že neposlechne. Ale už to bývá jiný neposlechnutí, už je to spíš na to, že na ní budete hudrovat.

Jako třeba tuhle - loupala jsem jablko. Tali, stejně jako Rumíček miluje jablíčka. Ba spíš je miluje ještě víc, než on. Jí je jedno jaký jablko máte. Rumíček si vybírá, když to není prvotnířní IA***** kvalita, tak jím pohrdne (teď mám na mysli ty kupovaný, na ty co si najde venku, tak přísný měřítka nemívá ☐). Taliptce je to fučík, jaký kvality ovoce je, hlavně že to může sfedrovat ☐ . Oloupala jsem to jablko a slupka zůstala na kraji linky. A po chvíli mé jakési oko na temeni vidí, kterak ona slupka levituje a to směr flekatá kušna ☐ . Udělala jsem jen heeeh, takový to pohoršený hlasitý vydechnutí, nic víc. Slupka okamžitě přestala levitovat a spořádaně se svésila z okraje linky dolů. Musela ta koza mlsná to sebrat jazykem, jinak bych zaregistrovala, že povyskočila, nebo tam natáhla hlavu, ne tohle bylo ve vší tichosti a nenápadnosti, žádnéj zbytečnéj pohyb ☐ ☐ ☐ a pak se tvářila jako, že „Tys to fakt viděla, jo?“ ☐ To mě hrozně moc bavčí, že takhle komunikuje. Že už není ten robot, ten stroj, ale že má dušiiii. A umí rošťačit. Ne zlobit, rošťačit. Protože žádnéj pes pochopitelně nemá

